

I.

1141/c II.

MAGYAR MŰSA

NYOMTATTATOTT PO'SONBAN

BÓLDOG - ASZSZONY - HAVÁNAK.

I 7 8 8.

FILLIS' ÉS ANNA'

Egygyütt - való beszélgetések.

Midön észre vészi *Anna*, hogy még *Fillis* tudatlan a' szerelemben, és szíve a' Páfusi fortélyoktól nintsen el-foglaltatva, így szóllal-meg hozzája: *Fillis!* erősen meg-erefted gyeplődöt a' tsintalan Ifjaknak; szükséges hogy az én oktatásaim által gyeploztetsél. A' Szűznek tisztetire, és a' tisztza szeretnek mesterségeire engemet a' szerelem és hufzon-hét esztendők tanítottanak. Az én vezérlésem szerént - járj, hogy régedet a' gonosz tévelyedés el-ne-vezzelesen; mert igen keringős és fortélyos *Dédalusi* épütelerek között lappang *Vénusnak Királyi lakó helyje*. — Midön e'féléket emlegetnek, és egymásnak fel-váltólág beszélgetnek, nem meszse lévén szobájok' küszöbéről, mind azokat, valamelyeket mondottanak, fel-jegyzettem. *Fillis* az újj tüztől, és az Ifjúságnak ösztröncitől furdaltatván, az ő gyönyörűséges ajakait ezen szókkal nyitotta-meg.

A

FIL-

 F I L L I S.

Midőn a' minapában édes Atyámnak háza' fedelén egy pár galambot öröknál fógva egymást szerelmes bu-rokcolások között tsókolgatni meg-láték, és történetből ezembe juta, miként sohajtja a' terméketlen árnyékú Pál-ma-fa távol lévő Kedvesét, és majd közelgető Férjének kedves látására melly igen mosolyog, és a' Föld-mivelőt termé-kenységgel bődögityta! Jó Vénus! mondék, haljak-meg, ha nem kedves dolog férjhez menni. (* — Még szóllek, a' mikor már érzém, hogy rejtékes szívemben titkon ha-razozik a' szerelem, és mondék: Az élő-fákban meg-va-gyon az ő szerelmestűzők, az ő langok a' madarakban, az árnyékos hegyeknek tetejein szerelmeskedik a' Vad-difz-nó. Minthogy a' vízben lakó halak szeretnek, az ég színű Tengerből az ő Nemek ki-nem vész; — hát ugyan miért ke-szülje egyedül tsak a' szegény Leány a' házasági fáklyákat?

A N N A .

Hát tettzik néked férjfiui Zabolát venni a' te szád-ba? és azt te esztelen! mosolygó Rósának és mézes tse-megének gondolod-é? Ha a' szegény halandó emberek-
nek

* A' Férjhez menni kívánókban való tüzet egy Római Apátza így tette-ki: *Felices nupta! moriar nisi nu-bera dulce est*; az az

Boldogok az férjhez menttek! Párhoz menni,
Kedves dolog: halál a' pártába lenni.

Az ilyen tüzes indúlatúak közzül való vala az is, a' ki midőn egy kemény férfiút szemtelenül nézne, és a' férjfiú bozszankodva azt mondotta neki: *Veddél szemeidet róllam's nézz inkább a' földre*, ezt felcéle: *Azt tselekedni inkább illik hozzád; mert a' férjfiak a' földből formáltattak. Ki tiltja-meg pedig nekünk a' férjfiakat nézni, a' kiknek oldalcsontjaikból let-tünk?*

nek még maradt valami kevés gyönyörűségek, nem lappang az egy komor tekintetű Férjfiúnak kebelében. Ha jól emlékezem, a' Régiék a' varsát a' páros nyoszolya' köteleihez, és az Ifjúságot a' kopótyós halaknak csoportyához hasonlították. Mert a' miképpen ez az egész nemzettség törekedik bémenni a' veszfűzöböl fontt Vésznék rejtekjeibe, és megfogattatván minden módon kíván ki-fzabadúlni: hasonlóképpen a' Szűznek gyenge ideje óhajtya a' páros életet, és első tűzével rohanva mégyen szerelmeskedő ágyába Kupidónak: mindazonáltal alig melegszik-meg az ő Férjének kebelébenn, és a' férje az övében, midőn már egymásra reá-unnak, és mind a' ketten magános háláfokat óhajtanak.

F I L L I S.

Anna! jóllehet a' férjfiaknak erős Nemét kissebibi: ted, és a' páros nyoszolyákat óltsárolod; mindazonáltal még-is éget engemet a' szerelem, és ösztönöz a' férjhez menés. Távozzatok meszfze ti özvegy ágyinak kedvetlen halgatásai! nem, nem tettik nekem a' szűzestég, ez az üressel teli nevezet! A' Rézéknek egész serege, ha az ő bak-társok jelen nintsen, keferég, és az egész viz színét rekedős hápogással tölti-bé, ha pedig az ő bakgyönyörűségek jelen vagyon, leg-ottan minden meg-változik, és az egész Viz-térség örvendetes háp, háp, háppal zengedez. Midőn a' Gazda othon nintsen, hideg a' tűzhely, a' nyughatatlankodó feleség búslakodik, és a' Szolgálók az étkek helyet ki-ösztott fonní valóval jelennek-meg. A' Szakáll a' háznak az Istápa: tettik, tettik nekem férjé lenni. Szomorú dolog, midőn a' gyönyörűséges Leányzó egyedül fekszik az üressé ágyban?

A N N A.

Szűz! ha tsak ugyan olyan erőfs kívánságod va-
gyon az öfzve-kötött páros életre, avagy tsak erre ne
lépj zavaros, hanem tsendes és meg-gondolt elmével. Az
a' nagy gerjedező láng, a' mellyet ez a' forró élet' ide-
je támaszt, a' valóságos páros ágy' fáklyájának meg-öri-
zésére nem léfzen alkalmas. A' kováts az ő kohának
tüztét, meg-szorított fúvójának fzele által mesterségesen
neveli, és kissebbíti, hogy a' lang annál alkalmasabb
légyen a' hordókat által ölelő abrantsoknak öfzve-hajtá-
sára: ennek példája fzerént zabolázzad rohanós tüzeidet,
hogy annak lángja illetlenül ide 's tova ne tsapongjon.
Mind addig a' Vénus' Rabjainak szavok előtt fülcidet meg-
ne nyífd, míg szándéknak Anyád tudója nem léfzen.
Ő az Atyádnak meg-jelenti, kinek ezen fontos dologra
szorgalmas gondja léfzen. Az ő akarattja fzerént lé-
gyen, vagy ne légyen a' Vő.

F I L L I S.

Talám te azt akarnád, hogy fel-szóval kívánnék
férjéd magamnak? Nem tselekfzem, azt a' Szemérem és
a' Szűzesség nem engedik. Ha egyszer a' Szűz tizen-
nyóltz esztendő, nem elég-é? mit kívánfz hogy röbbit
szólljak? Lásd ezt a' Nap órát (ujjával mútattya Fillis-
nek), mely a' gyorsan le-folyó órákat mútogattya, és vé-
kony tengelykéjével a' hozfzú napot fel-ofztya, semmi
lármát nem tsinál, hanem mit akar, mútatójával jelenti.

Melly igen illik a' Szűznek állapottyához ez a' do-
log! Ámbár halgafson a' Szűz, de szóll ő helyette a' férj-
hez mehető idő, és az Atyát szó-tevés nélkül-is meg-inti.
Kérik őtet a' teli ajakok, a' piros ortzák, és fel-dom-
borodott mejjek, és az egész Leány néma kérővé válto-
zik.

zik. — Mihelyt a' Szőlő-vefzfő tulajdon gyökereiről rápláztatik, a' Vintzellér így kiált-fel: ezt a' Szőlő-tőt másúvá kell ültetnünk; már gerézdeket terem ez, mi-helyt rágas helyen bujálkodhatik. — Két emlőim vagy-nak nékem, a' mellyek kettős gyermeket szopthatnak, és olyan erőfs öleim, a' mellyek méhemnek gyümöl-tsét el-tarthattják. És az én Szüzefségem, melynek Rósa-fzín ajakaim bizonyági, azt parantsolja, hogy nem az Atyámé, hanem a' Férjemé légyek. Mind meg-vagy-nak rajtam azok a' jelek, a' mellyeket a' Férjhez mehe-tő idő kíván. Méltán panaszolkozhatom hát, hogy az Atyám kötelességéről meg nem emlékezik; az én gon-datlan Atyámnak e' béli tisztét tettik hát nékem ma-gamnak kipótolni: azt mondják, hogy írás által én ezt méltán végbe vihetem.

A N N A.

A' mit a' szemérem meg-tilt ki-mondani, hát sza-bad lesz az tselékedni? És ha magától a' szótól tar-taszfz, helyben hagyhatod-é a' tselékedetet? Egy Leány-nak fints efze, a' ki a' Szeretőknek szavára halgat addig, a' mig nem tudja, hogy az Atyja kit akar Vejének válasz-tani. A' minket Szeretőknek befzédjei által oda vonat-ratunk, a' hová hajlik tulajdon indulatunk; és hogy on-nan többé vízfza-térjünk, semmi utat nem találunk. Kés-sön szalad akkor a' Tzet-hál, a' mikor a' görbe horog már kopótyójába van akasztva, ha egyszer az ostoba állat olly könnyen belé hagyta akasztatni: úgy nehéz Kupi-dónak-is görbe vasát ki-akasztani, mi-hellyt a' gyenge szívben meg-üledett a' szerelem. Annak okaért kit sze-refs, szerelmedtől való hevülésed előtt határozza-meg néked az Atyád, mivel a' már el-kezdődött szereternek senki Köz-birája nem lehet. Semmit sem nyersz vele, ha

A 3 fietz;

fietfz; fletvén el üzöd a' Szeretöket. A' Szeretö gyülöli az ö kivanságára hirtelen hajló kéz karokat. Ezen emberi Nemnek nem tettik vér nélkül a' gyözedelem, és a' mit kíván, nem kívánnya azt hirtelen a' magáéva tenni. Midön a' későségért morgolódo Gazda fietteti a' Vatsora-kézfítést, a' ravasz kupra akkor fogattya lábában a' nyárfat, és minél inkább restes a' fletésben, annál jobban pirofsodik a' Vad-hús; de a' mellyet hirtelen meg-kap a' tűz, nyersen marad: Úgy szintén a' melly Szüz rúdós mesterséggel akarja Kupidónak nyársát fogatni, szükség, hogy késedelmezö kezei légyenek. Ha fletfz, meg-lásd, hogy ne fies: mert a' késedelem a' Szeretönek Sarkantyúja. A' melly Leányzó flet, Vénusnak édes ajándékát hátráltattya. Midön a' madár önként mégyen a' törbe, a' kötelek semmit sem szörítanak, és a' melly madár meg-akar fogattatni, meg nem fogattatik: de mihellyt el-akar repülni, leg-ottan a' madzagok öfzve-húzódnak, és valahányszor a' Madár meg-áll, azok is meg erefztödnek. — Ha valamelly Leányzó maga kért elébb, méltán szenvedett az szégyen-vallást. Rút dolog ha az aszfzony kér, rút, ha a' Leány kérti mér. Ha valamelly Szüz kíván Szerettetni, kerülje azt, a' kit Szeret; ez a' szaladás kedves a' Szeretö előtt. Sokkal erőfsebben öhajtatik az a' Leány, a' melly fel-nem adja a' Várat. A' nem engedö Leányzó tüzefsebben égeti a' szíveket. Leg-kedvesebbek i az erőfzakoson vagy lopva el-ragadott tsókok. Kedvesebb az a' Vad a' férjfiak előtt, a' melly sebesebben fut a' napkeleti szélnél, mint a' melly a' földön fekvé hever a' kopók előtt.

F I L L I S.

Anna! mit beszélsz? mellyik efsztelen Leányzó az, a' melly ellent álljon az ö gyönyöröségeinek? hát el-ragad-

gadja azt szájával, a' mit szívében óhajt? Az el-repülte szeretetet halszontalan hivogattya-vissza az a' Leány, a' melly felettebb dúrva volt a' Legényhez. Midőn kedvez, és vidám ortzával nevetdegél az arany-Vénus, a' melly Jókat hoz kebelében, kívánós kezekkel kell elfogadni. A' ravasz Szártsa, midőn a' vízben jádzodozik a' halátska, a' maga prédájára gyors kéfszeggel rohan; ezt a' madarat kell követni a' szemérmes Leányoknak; mert a' melly Szüz kap az alkalmas időn, győzedelemmel tér-meg. Az üstökös Istent (a' Szerentsét) nagy tisztelettel imádd; mert ha ezt nem tiszteledd, maga Vénus is megszűs fut előlled. Midőn a' rósa újj virágjával és gyenge leveleivel illatozik, az irigy virág tövises héjjal bé-fedeztetvén, el-rejti magát: most még gyermekek hozzá ne nyúljatok; mert szűró tövis vagy benne, és a' gyenge ujjakat meg-sérti: de majd ki-terjesztett virágjaival szemléltethetővé teszi magát, azután el-hull és a' kemény talpok alatt meg-nyomattatván, nyögdögél. — Az ő Ifjúságának virágjában kedves a' Leány a' Kérők előtt, a' mikor örül és rombol a' gyönyörűséges szerelem. *) A' mely Leány fokaig Szüz, az a' Szeretők szeméi előtt nehezen tetszhetik Szüznek lenni; mert minden nap le-von valamit a' Szüzélségből. Tehát míg még meg-vagyon az újj elevenség, jobb a' Szerelemnek zárfzlója alá bé-esküdni. Gyakorta el-tagadja azt a' Szüz, Leány korában, a' mit vén aszfzony korában örömeft meg-akarna adni.

A 4

AN.

* A' Szerelem tulajdonképpen, — és természet-szerént a' tsetsemőséghez leg-közélebb való időben szokott virágozni, és a' szépség leg-inkább ki-tettzeni. Innen a' Régiek a' Szerelmet Gyermeknek költötték, mellyet mi is fokszor nevezünk annak. Es így a' Szüzélségnek virágját, és kedveségét mindenik nap ruijtta, és kisebbíti. Mont. R. III. R. V.

A' mint látom, ezen kemény szívbe mélyebben
 kedl borsátanóm a' szántó vasat; tehát tágas öblökre
 retszik erefzteni vitorlámat. --- Ha tertzik meg-tanúlnod
 a' Leánynak kötelelségét, vélsed szemeidet ama táblára,
 és végy tanulást róllá. *) Látod azt a' madarász-hálót
 nem a' ravasz Madarász húzza-öszve; hanem maga a'
 Madár a' maga mozgásával nyomja-le. Meg-fogattatott-
 é, vagy meg-fogattatik, alig mondhattya-ki az ezeket
 szemlélő útzó, a' midőn már az öszve-rántódott fonalak
 bé-keritik a' madarat. Azt kívánom, hogy ez a' kép
 legyen a' követésre fel-függesztette a' Leányzónak sze-
 relmében; ne efsék ő el magára, hanem a' Szeretőnek moz-
 dúlására. Fefzirds-ki a' póznákat, szabad az, de a' há-
 lót öszve-ne rántsd. Ha efszed vagyon-itt a' Madarász
 maga legyen a' maga fogoly prédája. Ha töllem köze-
 lebből való tanúságokat kívánsz magadnak adattatni,
 ezeket végyed s többet szabadnak lenni a' Szűznek nem
 is vélek. Éjszaka *Favus* Tornya a' roppant Tengeren
 mefzfe el-szórja sűgárait, hogy a' hajóknak a' Vizen
 merre legyen az út, meg-mútafsa. A' világosító lang
 ugyan meg-jelenti, hogy közel vagyon a' ki-kötő-hely;
 de azonban a' Hajósokkal semmi lang szembe nem mé-
 gyen. Hajós! azt gondolod-é, hogy néked kötelelséged
 csak a' vizet húzni evedzöddel? Koránt sem! várd-meg
 a' míg meg mútattya a' faklya az útat. — Ha a' re-ábrá-
 zatod azt mútattya, hogy nem vagy *Diánnának* vadász

tár-

A' Szobában a' falon függő képet mútattya Fillisnek
 Anna, a' mellyen egy madarász-háló vala le-festve,
 melly a' levegő égben ki-feszítettvén, a' madarak
 úgy fogattatnak-meg benne; hogy vigyázatlanúl
 belé-efvén, a' magok rohanások által le-nyomják
 és magokat belé-húrkolják.

társra, és a' te öltözeted ki-jelenti; hogy nem rakod, nem őrized *Vesta* Isten-Azsfzony' oltárának szüntelen égő tűzét; már ezt elégnek tartom: a' hajót hívja a' tűz a' torkolatokra, és a' hajós igyekezzen bé-menni az óhajtott kebelelekbe.

F I L L I S.

Meg-engedem, hogy ártalmas, ha önként ajánlja magát a' szűz Leány a' Kérőnek, te mindazonáltal hogy azt Attya által tselekedje, nem tartod-é szabad dolognak lenni? Hiddj nékem, hogy az, a' reftes Szeretőknek szarkantyút ad. Vagynak olyanok, kik a' Szűznek ajánlása után kezdettenek szeretni. *Latinus* a' *Frigiai* Vezérnek *Éneás*nak, maga ajánlotta Leányát, és mindjárt meg-szerette az ajánlottat, ez a' *Trójai* Vendég. Mindazonáltal ha okos az Atya, ezt a' dolgot a' végben-vitelre másra bizza, és ravasz mesterséggel tettet, mint ha semmit sem tudna benne. — Az alattomban való fűrés' faragás által jobban viselterik ez a' dolog. Sokakban helyesebben mozdít ez, és szerentséfebben vívzi elébb a' másik. Így, madárral tsalja-meg a' Madarász a' madarat, és tettet mint-ha maga semmit sem tudna a' dologban, azomban, el-rejtetett kötéllel öfzve-rántja a' hálót.

A N N A.

A' te fortélyjod ugyan okos; de nem bátorságos a' veszedelemtől; azt gondolod-é, hogy a' bizvást végbe vitt tsalárdságok titokban maradhatnak? Meg tsalattatol szegény fejed! meg-veszett időben élünk, és a' Ravazoktól semmi tsalárdság fokáig el-nem titkolthatatik. Tedd hozzá, hogy az önként ajánlott Leánynak alig örül valaki; mert fél hogy az ételben görbe réz vagy mérég vagon keverve, az az, tart az éretéstől. Midőn

Priámus kedves magzatját *Áchillesnek* próbálja Feleségül adni, semmit sem tsinál, és meg-szégyenittervén, szomorú ábrázattal tér-vizszja. Addig itt az Atyád semmit se próbáljon, mig tudtára nincs annak akarattya, a' kit számodra választott szívében. Füleivel kémleli-meg a' fagyos Vizeknek márvánnyait az agyas Róka, és ha veszi észre, hogy meg-nem-birja, néki nem fog. — Az öltözetről a' Szüzek' Seregének meg tartandó kevés, de szükséges intéseket-is végy töllem; mert az Öltözetnek is van része a' szeretben. A' tsinosfág tettzik a' szép fel-serdülteknek, tsak hogy mérték 's határ légyen benne. Elég az, ha a' külső ékefességgel melegittenk a' szerelem. A' te Jegyesed vagy Szeretőd azt kívánnya, hogy midőn Szüzességedet tziámerező koszorúdat le-tévén, Feleséggé léfzel, az Atyád értékefőbb Vagyonját veled együtt néki ajándékozza; de a' te nyakadat Királyi gyöngyökkel bé-borítva látván, mit érnek u. m. a' nekem adattarandó ajándékok? Láttam én, hogy a' pompás ruha a' Szeretőket el-kergette; miért a' gyöngyöknek tündöklésétől meg-ijjedvén az Ifjúság, hátat fordít, és megszefzalad. A' Lámpásban az igen fok olaj ki-öltya a' Világofság, és a' Napnak rekkenő hévségében lankadva hever a' gyék. — A' minap, midőn egy derék ember lett vólna Vatsorán az Atyámnál, ezeket hozta elő, mellyeket én elmémben fel-jegyeztem: Midőn a' Baratzk-fák virágoznak, semmi fins értékefőbb azoknál; de el-hullatván virágjokat, semmi fins éktelenebb is: többnyire az olyan feleség-is szennyés motsok félzek léfzen, a' melly Leány korában formáját módja felett szépitette, és testét tzifrázta: Tovább méne és monda: Ugyan honnan vészik magoknak azt a' tsinosgatásra való nagy szabadságot? mitsoda dühös tűz az, hogy egész nap' tsak magokat tzifrázzák és helyyesítik? A' felettébb

fel-

fel-pompázott forma árt a' szegény Leányoknak. A' kinek minden ezze kedve tsak a' maga ékesítése, alig lefesz az alkalmas a' munkát, és fáradságot kívánó takarékos házasági életre. A' kinek egyedül való gondja abrázattyának illegetése, annak fő-gondatlansága a' férje. — A' mely Leány örül a' Tükörnek, nem szereti az a' Gusalyt.

Ha ugyan, már hogy szeress, Anyád szabadságot adott reá, és már a' te keletzédben meg-fogattatván nyögdétsel az Ifjú, noha hevíttsen a' szerelem; de Szeretőd előtt titkos tüzed nyilvánosságos ne légyen. Miért mutatysz mindenkor vig és mosolygó ábrázatot? Tudd meg azt, hogy betegség, nem vidámság nevetni mindenkor a' más nevetésére és szájadat is úgy széllyel vonni, hogy fogaidat meg számlálhassák. A' fellegetes idő után kedvesebb a' napnak arany-szin világossága. Kedvesebb az a' levegő szellő, a' melly a' szelid fuvású Délről jön. A' Tűz el-enyézik, a' Szerelem meg-lankad, a' Szeretők restekké válnak, midőn felettébb kedvez nekik az ezte-len Leányzó, — Az ólatlan mézre öntettetett víz forr és buzog, és a' Kovás-is hasonló mesterséggel gerjeszti a' langokat. Tanúld-meg azt, hogy ne engedj: a' szárnyos Gyermekek (a' szerelem) a' nem engedésnek mestersége által elevenedik. A' nehéz dolgok tettzenek Venusnak, és seb által nevededik a' szerelem. Bár történjék hogy harag támadjon a' Szeretőd részéről, ne félj, semmi veszedelemtől nem tarthatz: mert ha harag támadand köztetek, meg békélvén két annyi szeretettel kapsoljátok egymást egymáshoz, mint az előtt, és az a' kis egyenetlenség, kettős egygyecséggé lesz. Tsudálatos dolgot szóllok: használ ezen gyenge szerelemben a' fel-lobbant indulat. A' Játékos, egynehány lépéseket

szám-

számlál hátra-felé, midőn tanúlt mestersége által nagyot
szökik. Kupidó-is mennél hátrább vonnya a' nyíl' szij-
ját; annál mélyebben meg-sebheri a' ki-lövött nyíl-vefz-
sző a' Gyermekeket. A' meg-esett hartz Barátokká té-
fzi a' Vezéreket, és az előljáro vízfzva vonás szorofsabban
öfzve-köti a' Szeretőket. Tedd hozzá, hogy a' forró ha-
ragot hafznos dolog-is fel-lobbantani, hogy meg láthasd
mitsoda epével bir a' Szeretőd. A' harag a' Legénynek
szívét nyilván meg-látrattya te veled; mert alig vagyon
valaki, a' ki, mikor fel gerjed haragja, el-titkölhatsa azt
szívében.

F I L L E S.

Igen keményeknek tartom a' te intéseidet; az arany-
Vénus azt kiáltya; a' ki férjhez akar menni, nyájafon viselje
magát, mindennek kedvét keresse; mert nem tudja, hogy
mellyik bokorban vagyon a' nyúl. A' mely Leány a'
Sábinak szokása szerént vad homlokát rántzba szedi, és
mindenkor durva szókkal kíván élni, az az ő kemény-
ségével a' gyenge Szeretőket magától megszűze-üzi, és in-
kább leszfz egy durva Katonának felesége. Nem, az Idá-
lion fájainak árnyekában kedvére heverni szokott Gyer-
mek, nem szokta Vénusnak mordságait szenvedni. Tedd
hozzá, hogy ő is tsak töredékeny nyíl-vefzszöket visel;
tudd-meg, hogy az ő fáklyái sem gyújtogatnak örökké.
Ha nagyon el-vefzed a' gyertya' hamvát, ki-alfzik a'
rúze, és a' Nappal vetélkedő tiszta lángja a' fetétes gőz-
től el-nyomattatik.

A N N A.

Lásd! nyájaskodjál! tsókolgassad! a' bor Lelké-
vel kínáld, Rosákkal, és ajándékokkal hitegefsd Kérői-
det! de leg ottan böldogetalan fejed! bátor Lábaik' alatt
meg-

meg-nyomattatva nyögdeésselfz; mert a' Szerető semmi határt nem tarthat. Vagyon olyan pafzúly, a' melly csak egy kevéssé tsipefszkedhesen a' karóhoz, kevélyen fel-nő a' levegő égben, és azzal nem elégszik-meg, hogy már annak retejét el érte, hanem az ő tekerődésével bujálkodva fellyebb rohan. A' Szeretőknek-is tűzők a' határon. túl végzetetlen meszfzetsapong, és noha türj-szenvedj, mindent tselekedjél; még-is többet kívánnak. — Nem elég ezeknek maga az egéfsz Szerelem is. A' magok lopásaikat ha meg-nem beszélhetik Pajtáfaiknak, maga Vénus sem tettzik nekik. Innen se ígéretekre, se fohászkodásaikra meg ne indulj, se a' te Szeretőd az ő ésdekléseivel meg ne lágyítsa Szívedet. Nem látod-é? a' déli széltől hajtattatván a' Nád-szál, miként refzket? mint éppen az, a' ki életéért eszedezik; és annak fűvásakor refzketős fejét alá-hajtya? de mihellyt meg szünt süvöltése, leg-ottan fel-kél, és az ő elébbi veszedelmének semmi jelét nem múratyja. A' darás mig fülánkját rejtve tartya, szereti a' Rósákat, és az édes nedveségeket; de mihellyt valamit meg-mar, el vesztvén hegyes fegyverét, herévé léfzen. Minden Szerető eszedezik, és ő szóval tartya a' Leányt, a' mig az a' Várat fel-nem adja, és a' bizelkedőnek égő könyörgéseit meg-veti: de mihellyt az óhajtott éjszakának várt gyönyörűségét elvitte, leg-ottan fel-dúzza az orrát, morog és sértegető szókkal óltsárolja Szeretőjét. — Hogy a' te gyengeségednek ide-é minden mordsok és sérelem nélkül folydogáljon; füleidet a' trágár-tréfák előtt bé-zárva tartsd. Mert midőn a' fajtalan Ifjú a' szemérem ellen hadat készir, a' mosdatlan tréfák léfznek leg-első ki-lövött nyílai Kúpidónak. Tehát midőn valaki fajtalanságokat, és szemtelen szókat bátorodik előtted bolond tsátsogással fetsegniz; keményen szedd-űfzve ábrázatodat; mivel ártalmas reá-

mosolyodni, és egy jámbor Afzfzonynak példája szerént meg-pírító fenyegetéssel, és dörgő szóval intsd-meg róla. Ha meg-engeded, hogy a' tsúnya tsiga a' Pitvarban máfzkáljon, valamerre mégyen, mindenütt jegyet hágy maga után; de ha sóval meg-hinted; vízzé olvad. Szavaddal dörögj ellene, ne kéméldd a' pirongatást, midőn a' Trágár tréfálódik, és leg-ottan meg-szűnik tisztátalan szájjal fajtalanzkodni.

F I L L I S.

Az én ítéletem szerént sokkal jobb az öfzve-körő házasági fáklyákat siettetni: mert a' páros élet a' ki-kapó szerelem ellen az Afzfzónyi szeméremnek egy bátorságos Áll-helyje léfzen.

A N N A.

Úgy-de a' hirtelenkedő, és hebehurgya akarat a' Leseknek ki-vagyon tétetve. A' ki mohonn faldokolja az ételt, könnyen a' torkán akad. A' gödörben a' léppel meg-kentt nád vagy veszfző el rejtettetve lappang, midőn a' Parafzt a' Darút réa szedi: a' Kosár' tsúklyája' közepén hever ezen madár' kedves étke, mellyet ez a' fiető és mohon kapkodó állat orrával veszfzére tsipeget, majd a' bé-kentt lépes veszfző szemeit láfú méreggel elfuttya, mellyet látván a' lesben álló fereg, tapsol, és örömmel szalad prédájára. Úgy meg-tsalattatik, és az egész városban méltó mese léfzen az olyan Leány, a' melly hamar hivésből a' nem esmérnt szerelem miatt elvesz. Ha tégedet valamelly Korhel, a' ki nem méltó szeretetedre, kívánna magának meg keríteni; oh! ne, ingyen se közelítsen hozzád! az a' szűz háznak küzfőbén lábát bé ne tégye. És noha tsak a' Játékra légyen-is kedved, és ennél több eszed' ágában se fordúljon-meg,
még

még se mennyen hozzád: mert gyakorta a' Leány a' já-
 rék közben is, mint a' madár a' hálóban meg fogattat-
 ván, el-vész. Midőn minden esztét meg-veti a' tsalfa
 Szerető, és beszédjét mézes mázos édesfészekkel meg ele-
 gyíti a' tsábitó Legény, és a' Szűzek' seregét késértő tsó-
 kokat szakaszt le az ölelgetés közben ellene küszködő
 ajakairól, és szeméremmel ékes ortzájáról; észre sem vé-
 fzi szegény, mikor szívébe bé lópja magát *Dioné* (egy-
 fajtalan Pogány-Afzszony volt) és titkos lépésekkel ke-
 ring kebelében a' szerelem. Mikor szól a' madarázó
 fip; a' véletlen hálóban meg-fogattarva hever a' Madár.

F I L L I S.

Az ölelgetéseket miért tagadja-meg, és miért ir-
 tózzon a' Szűz a' Tsókoktól? hiszen ezek miatt nem
 vész-el a' szemérem, és a' Rósa-szín ajakoknak kedvesé-
 ge el-nem múlik. Ki hiszi, hogy a' szűz ajakoknak ár-
 talmokra volnának azok a' Tsókok, a' mellyeket a'
 gyönyörűséges Szerető gyenge szájával szakasztott-le?
 Meg-illeti a' méh a' violákat, és meg-tsókolja a' medve-
 talpú füveket, és mézzel tellyes száját vízen haza a' ma-
 ga mesterséges Kafsába; mindazonáltal azért a' violák
 és a' Medve talpú füvek meg-nem hervadnak, és a' mint
 annak előtte, úgy azután-is pirosító színe mind a' ket-
 tőnek meg-marad: Úgy a' Szűz-is azokat a' jegyeket,
 a' mellyeket a' tsintalan Ifjú szerelmeskedő szájával
 ajakaira nyomott, le-mossa, és ábrázatrya szinte olyan
 szép lesz, mint az előtt. Ha a' Világosságról szabad
 Világosságot gyűjtani, és az által az első semmi tüzét
 el-nem veszti, hát ugyan az írigy Leány miért von-
 nya meg a' Legénytől a' Tsókokat?

Hogy az érzékeny Leányoknak adattatott Tsókok, és a kívános Kérőnek tapogatóisai, kéz-szorongatásai, integetései semmit se ártsanak, azt velem egy hijába-valóskodó Vers-szerző sem hitetheti el. A Tapogatófoknak, és a tsókoknak lappangó mérgei vagnak. Gazda! a bíbor-szín gerezdekhez ne nyúlj; mert nem szeret az a szín a kezeztől érintetni. Az a szín, az a gyönyörű új szín, a szőlőnek az az ékeisége, a még nem illettetett Szűzességnek természetével bir. — A Szűzességnek gyönyörű terhe pók-fzálon függ. Távol-légyenek az ölelgetések! távol a meleg tsókok! ezek az édes mérgek! Ah! a Tsókkal illetett ajakok igen hosszason tartó jegyeket viselnek! És ámbátor hazamenvén a Szűz, egész ábrázattját jól meg mossa, de az ő titkos szívében a motsok mélyen meg-üledve lappang. Nem tsak a vétkeket, hanem ha eszed vagy, a mellyek vétkeseknek tettezenek-is, óh Szűz! mészze távoztasád. Ne-is gondold, hogy az elég légyen, hogy te jól esmered a magad ártatlanságát, és szívedben leg kiűszőbb nyughatatlankodtató vádolást sem érzelisz; mert a mikor tiszta-is a Szív, el-vesz a jó hír s név. A meg-sértetett Dió, ha valamelly oldalán el-veszt a héjját, ámbár a héli-ép légyen, akármit csinálj velle, rajra külső sebe tsak-ugyan meg-marad: Ugy ha egyszer a szegény Leányoknak ártatlan hírek s nevek el-vesz, és a Szűzességnek szent tisztessége meg-sértetetik, ámbár igyekezzél hiednek romladozott falait újra fel-építeni és meg erősíteni; még is mindazonáltal az elébbeni tisztességed soha többé visszajön. Akármint el-takard a seb helyet; tsak-ugyan meg-marad az, és a sebet akármint fedezgesd; az tsak-ugyan sebnak marad. Tehát a szemérmes Leányoknak Fő-gondjok s első munkájok a légyen, hogy róllok a tsátogó hír díztelent ne fetsegessen. Itt mi-tsoda kösziklákat kellesték el-kerülnöd, hogy hajótörést ne szenvedj, meg-mútatom, tsak-hogy te az én Intéscimet háven örizd-meg szívednek rejtekében.

Leg-